

దారికట్టు

మార్గశిరమాసపు చలిగాలి మనుషుల్ని వీధుల్లో తిరగనివ్వడం లేదు. వేగంగా ఇళ్ళకి చేరమని తరిమికొడుతున్నట్టుగా చలిగాలి వొంటిని ఝళ్ ఝళ్ మనిపిస్తోంది.

మొదటి ఆట సినిమా వదలినట్లున్నారు. మనుషులు బుద్ధిమంతుల్లా చేతులు ముందుకే కట్టుకునో, వెనక్కి పెట్టుకునో ముడుచుకుపోతూ నడుస్తున్నారు. సినీమాకబుర్లు చెప్పుకుందామనే సరదావున్నా, చలికి భయపడి నోళ్ళు తెరవడంలేదు. ధూమపానప్రియులు ధియేటర్లోంచి వచ్చేక, అప్పటికి రెండో సిగరెట్టుకూడా ముట్టించీసి గుండెల్ని వెచ్చచేసుకునే ప్రయత్నంలో వున్నారు. రిజాలు ఒకటి అరా మెయిన్ రోడ్డు వదిలి, ఆ వీధి మలుపులోకి తిరిగి వేగంగా గమ్యం చేరుకోడానికి తొందరపడుతున్నాయి. శుక్లపక్షపు చంద్రుడు చలితల్లి వెన్నెల పిల్లకి పొడరు రాస్తున్నట్టు నిర్మలంగా వున్నాడు. వీధి దీపాలు మంచులో తడిసే ఒంటరి సైనికుల్లా బిక్కు బిక్కు మంటూ వెలుగుతున్నాయి.

బజారు వీధి వదిలి, సైడురోడ్డులోకొస్తే ఆ వీధి మలుపుదాటేక ఒకమోస్తరు పెద్ద కూడలివుంది. అక్కడ ఓ మూడులారీలు ఆగివున్నాయి. గుర్రుపెట్టి పెట్టి మరికొస్తేపటికి గుర్రు మానేసి పడుకున్న స్థూలకాయుల్లా వున్నాయవి. రేపటి యుద్ధానికి సర్వసన్నద్ధాలూ పూర్తిచేసుకుని, కదనరంగంలోనే కాసేపు కునుకుతీస్తున్న యోధుల్లాగానూ ఉన్నాయవి. అందులో రెండు లోడుతో వున్న లారీలు. రెండో ఆట సినిమా వదిలేక, పేసింజరైవరేనా తగుల్తారేమోనని చూసుకునిమరీ బయ్యేరతాయవి. వాటి క్లీనర్లు, డ్రైవర్లు కూడా భోజనాలుచేసి సినిమాలకి చెక్కేసారు.

మూడో లారీ మాత్రం ఖాళీదే. సాయంత్రమే ఒరిస్సానుండి సరుకువేసుకొచ్చిందది. సరుకు ఆన్ లోడింగయేక డ్రైవరు సింహాద్రి దాన్నక్కడికి తీసుకొచ్చి వదిలేసి వెళ్లేడు.

క్లీనరు శివుడు మాత్రం అక్కడే వుండి చిన్న చిన్న రిపేర్లెవో స్వయంగా చూసుకుంటున్నాడు.

'గ్రీసుల బోయ్' గ్రీసు గన్ తో లారీ పార్కులకి గ్రీజులాయలు ఎక్కిస్తున్నాడు. వాడిపేరు జాకీ లారీలకి గ్రీసు ఎక్కించి వాటిని మరుసటి ప్రయాణానికి సిద్ధంచేయడం వాడి పని.

వాడు తనపని తాను చేసుకుపోతూ వుంటే, లారీ ప్రక్కనే పీచువూడిపోతున్న పాతసీటోకదాన్ని వేసుకుని రూచున్నాడు శివుడు. వీధిదీపం వెన్నెల్లో సంధి చేసుకున్నా ఆ చుట్టు ప్రక్కలకు లారీ రిపేరు పన్నకి తగినంత కాంతి సమకూర్చలేకపోతోంది. అందువల్ల కిరసనాయలు బుడ్డిదీపం ఒకటి అక్కడవెలుగుతోంది. అది చాలదన్నట్టుగా పాత టైరు ముక్కలుంటే వాటిని అంటించేడు శివుడు. అవి భగ్గున మండుతూ చాలినంత వెల్తుర్నిస్తున్నాయి. ఆ వెల్తుర్లో లారీలు వింతగా మెరుస్తున్నాయి. ఆ ఎర్రని ఆ వెల్తురు నల్లటి శివుడి వొంటిమీద పడి వాడు దానిమ్మగింజ రంగులో మెరుస్తున్నాడు. అంటించిన టైరు

ముక్కలమీద నుంచే నల్లని చట్టమైన హాగమీదికి వెళ్తోంది. అవి కాలుతున్నంత మేరమెత్తటి మసీదు కుప్పలుగా వెంట వెంటనే పేరుకుపోతోంది.

చిన్న కాగితం ముక్క వెతికి, దానినా మంటలో అంటించి బీడి వెలిగించుకున్నాడు శివుడు. తాగుతూనే జాకీతో కబుర్లు చెప్తున్నాడు.

“తైర్రాడ్డుకీ, బేరింగులకీ గ్రీసు కొట్టిడవై పోయిందేత్రా జాకీ? జాయింట్లకి మాత్రా జాగర్తగాచూడు.. మా ముసిల్మీనవత్తాడ్డవూ, మా ఓనరు యీ బండిని కొన్నవూ ఒక్కసారే జరిగాంబి డీజిలు తేంకు బొక్కలు పడిపోయింది. అన్నీ వెల్లింగులే.. ఎన్నిసార్లు రోపేర్లు చేయించినా ఎక్కడో లీకిచ్చేస్తోంది. మొన్న లోడేసుకుని జైపూరేశ్యావో! దారికడాకు దుకాణం పెట్టిడవే.. ఒక బాధ కాదు దీంతో - గేరుబాక్సు ట్రబులూ, స్టీరింగు బాక్సు ట్రబులూ, అమ్మమ్మ - సర్వీసొగ్గీసిన సానానా బండిలో ఓల్డయిపోయిందిరా”

“బండి పికప్పలాగుంది?” లారీ కిందనుంచే అడిగేడు జాకీ.

“పికప్పు వర్లేదనుకో - కాని రన్నింగులో వూరకే లబలబలాడేస్తోంది.. బాడీ కొత్తది కట్టించా ఆరేడు టన్నులదాకా అయితే వర్లేదు కానీ ఆ మీద లోడింగయితే కుయ్యో మొర్రో అంటుంది-”

“పెద్ద రోపేర్లున్నట్టున్నాయి.. పార్కులు చాలా మార్చాలి”.

‘నిజవే.. కాని కొత్త పార్కులేద్దావంటే మా ఓనరు అంతతేలిగ్గా ఒప్పుకుంటాడ్రా - అటుదిట్ట ఇటుదట్టా పెట్టి బండిస్వార్లయిపోతే చాలాయనకి.. ఆ జాయింటు క్రాసులు చూడాలాగున్నాయో. డిఫరెన్సులు మారుద్దామంటేనే హారికథలైప్తాడ్రా బాబూ ఆయన”

“పావలా మదుపెట్టకూడదు లైను కెల్లం మానీకూడదు అంటే ఎలాగవుద్దిరా”

“బాగా చెప్పేవు” బీడినుసి రాలుస్తూ తలూపేడు శివుడు.

* * *

శివుడు క్లీనరుగా జీవితం ప్రారంభించి పదేళ్ళు కావస్తోంది. వాడికిప్పుడు ఇరవై రెండేళ్ళు. ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న రాజుగారి లారీకి క్లీనరుగా చేరికూడా అప్పుడే ఆరేళ్ళు కావస్తోంది.

రాజుగారిగా పిలవబడే ఆ లారీఓనరు అసలు పేరు సత్యవెంకట వరహాలాజుగారు. ఇప్పుడిప్పుడే వ్యాపారకేంద్రంగా విస్తరిస్తున్న ఆ డికోర్ మంచి డబ్బు, పలుకుబడి వున్న వాళ్లలో అతనొకరు. సీజన్ చింతపండు, చేకు బిజినెస్ చేస్తారు. ఓ నూనె మిల్లుంది. వేరుసెనగ సీజన్లో రాత్రి పగలు పనిచేస్తుంటుంది. బజార్లో ఓ బట్టల షాపుంది. ఏజన్సీ నుండి కలప దూరప్రాంతాలకి తీసేకెళ్ళి అమ్మే కాంట్రాక్టూ వుంది. వ్యాపారాలన్నీ విడివిడిగా చూసుకునేందుకు చేతికందుకొచ్చిన కొడుకులూ వున్నారు.

తాపుగేర్లో వున్న బండీలా ఎప్పుడూ కులాసాగానే వుంటారాయన మడతనలగని బట్టల్లో, బుసువాసనలు విరజిమ్మే ఖరీదయిన కిళ్ళితో, నాలుగువేళ్ళకీ విలువైన పొడి వుంగరాల్తో కొత్తగా చేసే వెళ్ళొచ్చిన లారీలా మెరిసిపోతూవుంటారాయన. ఆయన నవ్వితే బెంజిబండి స్వార్లయినట్టు వుంటుంది.

పూర్ణాడతే నేషునం ద్విద్విద్వద్ లారీలా చామగానూ వుంటుంది. మొత్తాని కాయన దీవితం హైవేమీద
చూసుకుపోయే వెహికల్లా సాఫ్ గానూ, పసండుగానూ వుంది.

ఆరేళ్ళ త్రితం రాజుగారి లారీలో క్షీనరుగా కుదురుకుని అప్పుటి నుంచీ ఆ లారీని పోషించే
తండ్రిలాగానో, ప్రేమించే అమ్మలాగానో భావించుకుని దాని బాగోగులు చూస్తున్నాడు నిపుడు.

దాన్ని రోజూ కడగడం, ఏరోపెరొచ్చినా దగ్గరుండి ఫోర్మెన్ చేత రిపేరు చేయించుకోవడం,
చాంత్ పాటు డిశ్చు తిరగడం, దాన్ని కందికిరెప్పులా చూసుకోవడం - దీనిలోనే వాడికి
గడిచిపోతూవుంటుంది. హుళా వాడు, దాన్ని ప్రేమించేటరీతగా తనని కూడా ప్రేమించుకోడమో.

ఉదయాన్నే డిందొత్తులు వెలిగించి, లారీరేవిన్ లో వున్న దేవుళ్ళ ఫోటోలకి దండలు ప్రేలాడదీయడం
దగ్గర్నుంచి దాన్ని రన్నుంగుకండిషనులో ఓ వుంచడంవరకూ అన్ని జాగ్రత్తలూ తీసుకుంటాడు వాడు.
చాలావరకు వాడి పడకా అదీ లారీలోనే. ఇందుదగ్గర అవ్వ, పెళ్ళిరెదిగిన అక్కామా త్రమేవున్నారు. వాడికి
ఓ త్రితండ్రి ఎప్పుడో పోయేరు. రోజులో చాలాభాగం దాని సంరక్షణలోనే గడిచిపోతుంది. వాడికి ఇర
రైసుమీకెళ్ళే సరేసరి. పెద్ద రిపేరేదేనా వస్తే మెకానికల్ షెడ్లో రెండుమూడు రాత్రులు వరసగా వాడిరసలు
కుందమీద కునుకే వుండడు. రోజూ డీజిల్ టేంకులో డీజీలాయలూ, ఇంజనులో యింజనాయిలూ,
గేర్ బాక్స్ లో 'సి' ఆయిలు వున్నాయోలేవో చూసుకోవడం మరిచిపోడు. గ్రీసుబోయ్ ని పిల్చుకొచ్చి
దగ్గరుండి జాయంట్లకీ, రిచ్ రాడ్ ఎండ్లకీ, టైరాడ్ ఎండ్లకీ, బేరింగులకీ గ్రీసు దగ్గరుండి ఎక్కించడం,
రేవిన్ లోనూ, బయటా వెలగాల్సిన అన్నిల్నూ సరిగా వెలుగుతున్నాయోలేదో చూసుకోవడం - ఇలాగే
వాడికా లారీతో తలమునకయ్యేంత పనివుంటుంది. లారీ మామూలుగా కండిషనులో ఉన్నంత మాత్రాన
వాడికి తృప్తివుండదు. దాన్ని వీలయినంత చక్కగా అలంకరించడంలో కూడా వాడికున్న శ్రద్ధ యింతా
అంతా కాదు.

తన అభిమాన హీరో చిత్రం వీచి వెడువలై హిట్ అయినా, దాని పేరు రంగుల్లో లారీవెనక
రాయింతుకుంటేనేగాని వాడికి నిద్రపట్టదు. జేర్లెట్లు, డెంజరు లెట్లతో పాటు కేబిన్ లో దేవుళ్ళ ఫోటో దగ్గర
రంగురంగుల మిస్సింగ్ లెట్లు వెలగడం మానేస్తే వాడిరేదో వెలితిగా వుంటుంది. నీలం, ఎరుపు, పసుపు
రంగుల్లో టాప్ లెట్లు వెలిగితేగాని వాడికి తోచదు.

ప్రతి దసరా పండుగకీ రాత్రంతా మేలుకుని లారీకి ముస్తాబుచేసి పూజకి సిద్ధం చెయ్యడమంటే
వాడిరెంతో ఇష్టం. అసలా రాత్రంతా వాడికి కందిమీదకునుకేవుండదు. పెళ్ళికూతుర్ని ముస్తాబుచేసినట్టు
లారీని ముస్తాబుచేస్తాడు. శుభ్రంగా కడిగి రంగు కాగితాలు అందిస్తాడు. అరిబీబెట్లు సరుక్కొచ్చి లారీ
ముందు భాగంలో రెండు పేపులా కడతాడు. సంచూరం కుంకుమా చిలకరిస్తూ జల్లుతాడు. వీలయితే
చెమ్మీ దండలు కూడా కడతాడు లోపల కాగితం పువ్వులతోటి, ప్లాస్టిక్ తోరణాలతోటి విధిగా డెకరేట్
చేస్తాడు. ఏదేనా మంచి బొమ్మవున్న స్ట్రీక్కర్ దొరకేతే రైటుసైడు అద్దంమీద అందించాలని వుబలాకు
పడతాడు. మొత్తం మీద తన బట్టలు ఆయిలు మరకల్లో జిడ్డుకంపు తొడుతున్నా, తైల సంస్కారం లేని
కాట్టు పీచ్చిక గూడులా అసహ్యంగా కనిపిస్తున్నా వాడు పట్టించుకోడు గానీ లారీ మీద చూపించే శ్రద్ధ,
ఆసక్తి ఎక్కువనే చెప్పాలి.

అక్కడికి వెళ్ళేడు.

అప్పుటికి ఎనిమిదిన్నర కావస్తోంది. శివుణ్ణి చూస్తూనే, “ఒరే బ్రోకరాఫీసుకెళ్ళి లోడ్మిటున్నాయో, టెషన్లో మనబండికి లోడెప్పుడొస్తుందో, ఎక్కడికెళ్ళాలో కనుక్కురా - ఫోనుచేద్దామంటే ఫోను లవడంలేదు” అంటూ వాణ్ణి లారీ బ్రోకరాఫీసుకి తరిమాడు. ఒక క్రమపద్ధతిలో రోజులు ప్రకారం టెషన్ లారీలన్నిటికీ ట్రీప్పులు, లోడింగులూ వుండేలా చూసేందుకు ఏర్పాటుయిన బ్రోకరాఫీసు అది. వీనివల్ల లారీ యజమానులందరికీ సమానంగా మేలు జరుగుతుంది.

శివుడు అక్కడికి వెళ్ళి భోగ్లూ చేసి వచ్చేసరికి సింహాద్రి కూడా రాజుగారింటి దగ్గరే వున్నాడు. అనరు సింహాద్రిమీద ఎదుకో కోపంగా విరుచుకు పడిపోతూ వుండడాన్ని చూసి వాడికి ఆశ్చర్యం వుంది. ఎదో వంకపెట్టి తమని తిట్టడం ఆయనకి అలవాటే అయినా యివాళ ఎందుచేతోమరి, మరింతగా కోరుచేస్తున్నారతను. శివుడికి ఆశ్చర్యం కలిగించిన విషయమేమిటంటే- ఇవాళ సింహాద్రికూడా గట్టిగానే ఎదిరించి జవాబులు చెప్పున్నాడు.

లారీని నిర్లక్ష్యంగా నడుపుతూ గతుకల్లోనూ, రోడ్డు చివర్లా నడిపి మరి కొంత కాలం వచ్చేటైర్లు పాడయేలాచేస్తున్నాడనో - ఆయిలు ఎక్కువ ఖర్చయిపోతోందనో ఏదో విషయంలో ఆయన అనడం మామూలే. సరుకువేసుకుని లైను మీదికి వెళ్ళినప్పుడు - రిపేర్లవల్లనో మరే కారణం చేతో రావడం అస్సమయితే గంగవెర్రులెత్తి పోతుందాయనకి.

సాధారణంగా సింహాద్రి ఓనరుగారికి ఎదురు చెప్పుడు. తమకి మంచి బలమైన వర్కర్స్ యూనియన్ వుంది కనుక తనను ఉద్యోగంలో నుంచి తీసెయ్యడం తేలికయిన పనికాదాయనకి. అంతమాత్రాన ఆయనతో ఎదురుగుగా వ్యవహరించటమంటే సింహాద్రికి నచ్చదు.

గురువు అలా గట్టిగా జవాబిస్తున్నాడంటే ఆశ్చర్యంగానే వుంది. అక్కడకెళ్ళి నించున్నాక కాస్సేపటికి గానెందుకు ఘర్షణ పడుతున్నారో అర్థమయింది వాడికి.

క్రిందటిసారి కాకినాడ ట్రీప్పులో పేసింజర్లని ఎక్కించేరు తాము. దార్లో ఆర్డీవో పట్టుకుని రాసేసాడు. ఇలాంటి వ్యవహారాల్లో పెనాల్టీ డ్రైవర్ కట్టుకోవాలి. ఓనరుకేం సంబంధంలేదు. అప్పుడు గురువు డబ్బు కట్టాల్సి వచ్చింది. దానికి తోడు ఇంట్లో భార్యకి సుస్తీగా వుంది. మందులకీ వాటికీ చాలా డబ్బుతోంది. డబ్బుకి ఇబ్బందిగా వుంది. కొంచెం డబ్బు సర్దుబాటు చెయ్యమంటున్నాడు సింహాద్రి.

“ఒరే, ప్రతిసారీ డబ్బుతే అని నా పీకల మీద కూచుంటే నాదగ్గరెక్కడ వుంటుందిరా - ముందొచ్చే క్లవాళ్ళని రూటు పొజిషనెలా వుందో కనుక్కుని బండి నడపాలిగాని.. ఇలా లైనుబస్సు కండక్టర్లా యూపీన వాడినల్లా ఎక్కించేస్తూవుంటే కేసులాయరూ, మళ్ళీ డబ్బులో అంటూ నాదగ్గరకొచ్చి బోదిబోమందారు.. ఇప్పుటికే జీతం అడ్వాన్సు కాక నీకు చాలా యిచ్చేను. నాదగ్గరిప్పుడేం లేదు. డబ్బు రిపేర్లనీ, ఆ పార్టులనీ ఈ పార్టులనీ డబ్బు పట్టుకుపోతూనే వున్నారు. ఆయిలుచూస్తే ఎంత కోగేస్తున్నారో లెఖలేదు. బండిని ఇష్టమొచ్చినట్టు నడపడం ఏవేనా అయితే ఓనరు ముండాకొడుకేకదా డుక్కుతిని పోతాడు, మీకేం నష్టం మధ్యన” అంటూ కేకలేస్తున్నారు రాజుగారు.

డబ్బు అవసరంవుంది కనుక మొదట్లో మెత్తగా మాట్లాడినా అతనెలాగూ యివ్వడని తేలిపోయేక స్త గట్టిగానే జవాబు లిచ్చేడు సింహాద్రి ఇదీ అక్కడ జరుగుతున్న గొడవ. భార్యజబ్బుగురించి, ఇంట్లో

యిబ్బందుల గురించి మళ్ళీ చెప్పడానికి ప్రయత్నించేడు సింహాద్రి.

కాని రాజుగారి చూపు శివుడిమీద పడడంతో అవేమీ పట్టించుకోకుండా “ ఏరా, బ్రోకారాఫీనోళ్ళ ఏటన్నారు?” అనడిగేరు వాణ్ణి.

“ హైద్రాబాదు లోడుంది మన బండికి” చెప్పేడు శివుడు.

“ ఆ సంగతేమిటో చూడండి... వెళ్ళి కనుక్కోరా సింహాద్రి- హైద్రాబాద్ అయితే మా ప్రసాద్ యల్లెరత్తాడేవిటో- ఈసారి లారీ హైద్రాబాదు వెళ్ళేమాటయితే చెప్పమన్నాడు..” అంటూ లేచి యింట్లో వెళ్ళిపోయేరు రాజుగారు.

* * *

లారీ త్రోడుమీద రివ్రివ్ న దూసుకుపోతోంది. లారీలో సింహాద్రి శివుడికాక ప్రసాదుకు ఉన్నాడు. అతను రాజుగారి మూడో అబ్బాయి. కిళ్ళినముల్తూ, కింగ్స్టెజు ఫిల్టరు సిగరెట్ కాలుసుకులాసాగా కబుర్లు చెప్తున్నాడతను. డబ్బు తెచ్చిన నిశ్చింత, నిబ్బరం అతని ముఖంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. యువకుడు. పెళ్ళి కాలేదు. అన్ని సరదాలూ వున్నవాడు కుర్రాడు కావడంచేత లారీ యజమాని హోదాలో బెట్టు చేయకుండా సింహాద్రితోనూ, శివుడితోనూ బాగా కలసిపోతాడు. ఇదివరకు చాలాసార్లు లారీలో వాళ్ళతోపాటు తిరిగేడు.

ప్రసాద్ హుషారుగా కబుర్లు చెప్తున్నా సింహాద్రి అతని మాటల్లో యివాళ ఉత్సాహంగా పాల్గొనడంలేదు. కారణం ఇంటి పరిస్థితి బాగుండకపోవడమేననిగమనించేడు శివుడు. ప్రసాద్ అడిగినవాటికి అన్యమనస్కుడగా జవాబులిస్తూ లారీనడుపుతున్నాడు. సిగరెట్టు మీద సిగరెట్ ఊదేస్తున్నాడు. ఏదో బాధపడుతున్నట్లు అతడిముఖమే చెప్తోంది. అయినా లారీ నడపడంలో వున్న అనుభవం వల్ల లారీ సాఫీగా రోడ్డుమీద పరిగెడుతోంది. గురువుని అలాంటి స్థితిలో చూసి జాలేసింది శివుడికి. గురువు హుషారుగా వుంటే ఎన్ని వింతలు చెప్పేవాడో! కానీ యివాళ గురువు సరిగా మాట్లాడలేదు.

అనకాపల్లిలో లారీ ఆపి టీలు త్రాగేక మళ్ళీ లారీబయల్దేరింది. అప్పటికి చీకటి చిక్కబడింది. ప్రసాద్ తను డ్రైవ్ చేస్తానన్నాడు సింహాద్రితో. సింహాద్రి మొదట “ ఎందుకులే ప్రసాదుబాబూ!” అని వారించిన అతను ఒప్పుకోకోవడం చేత స్థిరింగు ప్రసాదు చేతికిచ్చి తను ప్రక్కకి తప్పుకున్నాడు. ప్రసాదుకి లారీ నడపడంలో లోగడ అనుభవం లేకపోలేదు. అప్పుడప్పుడు తనే డ్రైవ్ చేస్తూ వుంటాడు. అతను లారీ నడుపుతూ వుంటే సింహాద్రి సిగరెట్ కాలుస్తూ రోడ్డువైపే చూస్తూ కూర్చున్నాడు. అతడు ముఖావంతుడై వుండడాన్ని పట్టించుకోకుండా తన ధోరణిలో తను కబుర్లు చెప్తూనే లారీని పోనిస్తున్నాడు ప్రసాద్.

లారీ స్వీడు అందుకుంది. హెడ్లైట్లు వెలుగులో కనిపించినంత మేరకు త్రోడు జెరిగొట్టనిగనిగలాడి పోతోంది. శివుడు డోరుపక్కన ఒదిగి కూర్చున్నాడు. సింహాద్రి అలవంతులతోనిరుత్సాహంగా వుండి వాడికి. అప్పుడప్పుడు ఏవో వెహికల్స్ ఎదురయినప్పుడు కొంచెం వేగం తగ్గి మళ్ళీ వెంటనే వేగం పుంజుకుని ముందుకుదూసుకుపోతోంది లారీ. ప్రక్కనుంచి వచ్చే చలిగా వంటిని వుండి వుండి చల్లగా తాకుతోంది. కేబిన్లో మాత్రం వెచ్చగానేవుంది.

ఇంతలో ఒకమోస్తరు పెద్దవూరేదో వచ్చింది. అక్కడక్కడ జనం నడుస్తూనో సైకిళ్ళమీద వెళ్తున్న కనిపిస్తున్నారు. అల్లంత దూరంలో డోర్లొకటి స్వాగతం చెప్తున్నట్టుగా దీపాల వరస కనిపిస్తోంది.

... పట్టి లాడినా... ప్రవేశించింది. అంతే! ఎక్కడానిగా... అయితే... కదం... కేవలం...
 చుట్టూ లారీ ఆగిపోయింది. అంతవరకూ... క్షణం కోగుతున్నట్టుగా వున్న పరిసరాలన్నీ... సారంగా
 హాకారాల్లో మారుమోగిపోయినాయి. సైకిలు మీద వెళ్తున్న ఒక వ్యక్తికి డీ ఇచ్చి అతని మీదుగా
 గూసుకుపోయింది లారీ. జరగబోతున్న ఏకైకం చూస్తూనే- సింహాద్రి, లారీని సైడు మళ్ళించే
 పయత్నంలో ప్రసాద్ కి సహాయం చేయడానికి కూడా వ్యవధి లేకపోయింది. లారీ ఆగి ఆగడంతోనే
 ప్రసాద్ డోర్ తీసుకు కిందకి గెంటేసి వెనక్కి చీకట్లోకి పరిగెత్తాడు. జనంమూగి పరిస్థితిని అర్థం చేసుకునే
 కోసం అతను చీకట్లో కలిసిపోయేడు-

* * *

“గురూ- ఏటీగోరం! ప్రసాదుబాబు ఏకైకం సెయ్యడవేదీ? నువ్వు జెయిలుకెళ్ళడవేదీ?”
 అని విలవిల లాడిపోతూ అంటున్నాడు శివుడు.

సింహాద్రి వెంటనే జవాబివ్వలేదు. నవ్వి డిగరుకున్నాడు.

“సెప్పుగురూ! ఏటీ అన్యాయం! నువ్వు నువ్వు జెయిలు కెళ్ళే ఈ ఆర్నెల్లా నీ కుటుమానం
 ఏటైపోవాల?” శివుడికళ్ళలో నీళ్ళు కుక్కుకుంటూ అడుగుతున్నాడు.

కొన్ని కణాలకి కానీ సింహాద్రి నుంచి జవాబురాలేదు. “అంతేనా - ఆ బాబు పెద్దంటి విడ్డ.
 శిశికావల్చినోడు అదీకాక ఆ బాబుకి నేను స్థిరింగివ్వడవే తప్పు... ఆర్నెల్ల కేటుందిరా! యిలాగెళ్ళి
 గూగ వచ్చేస్తాను మావోళ్ళ సంగతా! రాజుగోరు నూసుకుంటానని మాటిచ్చేరు.”

కోపం వచ్చినప్పుడు బూతులు తిట్టినా, పనినేర్పడంలో గురువు తనపట్ల చూపిన అభిమానం
 పుట్టించి శివుడిగుండె బరువెక్కిపోతోంది.

కాస్పేపటికి వేదాంతిలా సప్పుతూ అన్నాడు సింహాద్రి.

“లారీ డవున్లో వున్నప్పుడేం చేస్తారా? దారికట్టువేసి నిలబెడతాం. బ్రేకు తర్వాత బ్రేకులా
 నిచేస్తుందది. అవునా! మనం కూడా ఆంథేనా... దారికట్టులాటోళ్ళం- ఓనర్ల బతకులు డవునై పోకుండ
 మనవే సూడాలి...”

శివుడికి దుఃఖంతో గొంతుక పూడ్చుకుపోయింది. గురువు చెప్పేదాంట్లో ఏదో తప్పుంది.
 అనికాసుంది. అదేవిదో మనసుకి తడుతున్నట్టే వుంది కాని- మెదడుకి అందడంలేదు శివుడికి!

“ఫేక్టరీ పనోడు ఫేక్టరీలో మిషన్ని పేమిస్తాడు... పూజిస్తాడు... మోదారోళ్ళం మనం- వీటిని
 పేమిస్తాం... కాని మనం వీటిమీదచూపే ఆపేక్షలో ఒకవంతు కూడా మన ఓనర్లు, యజమానులు
 చూపించరు-” అనే భావమేదో లీలగా వాడి మనసులో మెదుల్తోంది. ఆ భావం వ్యక్తం చెయ్యడం
 కాడికి వేతకాదు.

అందుకే-

గొంతు పెగుల్చుకుని ఒక్కొక్కమాటే పేర్చుకుంటూ, “గురూ! నువ్వొచ్చే వరకు అప్పునీ,
 పిల్లల్నీ నీను చూసుకుంటాను గురూ... నువ్వు ధైర్యంగా వుండు. మేం పరవాణ్ణం వండుతుంటే ఆళ్ళూ
 అదే తింటారు... మేం గంజి తాగితే ఆళ్ళూ అదే త్రాగుతారు...” అన్నాడు శివుడు.